

Fyrreskovenes Undergang.

Af C. Klitgaard.

Det er vel en almindelig Antagelse, at Fyrretræet (*Pinus sylvestris*) allerede i Middelalderen blev udryddet som Skovtræ her i Landet med Undtagelse af Læsø, hvor gamle Folk endnu 1742 kunde huske Levninger af »den prægtige, store Skov, som af slige Træer haver været paa Landet«, og Biskop Wøldike i Viborg havde paa sine Visitatsrejser paa Øen i Aarene 1735—42 selv set »en og anden smaa Fyr- og Gran-Spire«, som var selvsaaet mellem Klitterne der, og han havde set, at Folk havde flyttet saadanne Spirer ind i deres Haver¹⁾).

Det er derfor ret bemærkelsesværdigt af et Synsvidne af 18. Juni 1640²⁾) at erfare, at der i Snabbede Lund i Høllum Sogn, Dronninglund Herred, nævnte Aar blev hugget en gammel »Führe Skaj«, o: et udgaaet Fyrretræ; det er det eneste Fyrretræ, jeg har set nævne i Skovegnene fra Vendsyssel i det 17. Aarhundrede, men det synes altsaa, at der endnu i 1600erne har været enkelte Fyrretræer her.

¹⁾ A. Oppermann i »Tidsskrift for Skovvæsen« 1899, S. 44 f.

²⁾ Jerslev Herreds Tingbog.
